

संपादकीय....

सुशिक्षित बेरोजगारांना संधी कधी मिळणार ?

सांसक्रीय सेवेतून निवृत्त होऊन सुद्धा पुन्हा त्यांनाच विविध ठिकाणी कामाच्या संधी दिल्या जात असतील, तर सुशिक्षित बेरोजगारांना नोकरीची संधी कधी मिळणार हा खरा प्रश्न आहे. तेव्हा या प्रश्नाचे उत्तर शोधून बसप्यापेक्षा जे तरुण सुशिक्षित बेरोजगार आहेत. त्यांना पूर्ण वेतनी पगाराची नोकरी दिली गेली पाहिजे. कारण आपला देश हा तरुणांचा देश आहे, असे देशाचे प्रधानमंत्री सांगतात. त्यामुळे आपल्या देशात वाढणाऱ्या सुशिक्षित बेरोजगारांचा विचार करता देशातील राज्यकर्त्यांनी सुशिक्षित बेकारांचा नोकरीचा विषय गांभीर्याने घेणे आवश्यक आहे. त्यासाठी सुशिक्षित बेकार कोणाला म्हणतात, हे समजून घेऊ.

‘आपल्या देशातील ज्या व्यक्तीने शिक्षण घेतले असेल, त्याची काम करण्याची इच्छा, शक्ती व प्रतीक्षा असून त्याला काम मिळत नसेल, तर अशा व्यक्तीला सुशिक्षित बेकार असे म्हणतात. यामध्ये दहावी, बारावी, विविध कोर्स, अध्यापक पदवी, पदवीधर व पदव्युत्तर असे शिक्षण घेतलेल्या व्यक्तीला जर काम मिळत नसेल, तर त्या व्यक्तीला सुशिक्षित बेकार असे म्हणतो. आज आपल्या देशात सुशिक्षित बेकारांची संख्या वाढताना दिसत आहे.

देशात तसेच राज्यात ज्याप्रमाणे शिक्षण घेतले जाते. त्याप्रमाणात काम मिळाले पाहिजे. ही शासनाची जबाबदारी आहे. समजा असेच चालले, तर पुढच्या पिढीचे काय? जर पदव्या घेऊन सुद्धा योग्य पगाराची नोकरी मिळत नसेल, तर त्या पदव्या घाव्यात का? असा प्रश्न तरुणांपुढे निर्माण होत आहे. तेव्हा असा प्रश्न आजच्या तरुणांपुढे निर्माण होऊ नये म्हणून योग्य उपाय सुचवून त्यांची योग्य प्रकारे अंमलबजावणी करणे देशाच्या हिताच्या दृष्टीने महत्त्वाचे आहे. आजचे तरुण हे उद्या देशाचे सुजाण नागरिक आहेत. सुजाण नागरिक होण्यासाठी उच्च शिक्षण आणि त्याला अनुसरून असणारी नोकरी मिळायला हवी. यातून देशाचा आर्थिक विकास होत असतो. सध्या तर राज्याच्या आर्थिक परिस्थितीचे कारण पुढे करीत हांगामी नोकर भरती खासगी नऊ कंपन्यांच्या माध्यमातून केली जात आहे. यामध्ये इन-वेव आयटी, सैनिक इंटलिजन्स, सिंग इंटलिजन्स, एस-२ इन्फोटेक, उर्मिला इंटरनेशनल, क्सेंट टेक, सी.एस.सी.ई. गव्हर्नन्स, क्रिस्टल इंडग्रेटेड आणि सी.एम.एस.आयटी यांचा समावेश आहे. आता संगा यातल्या महाराष्ट्रातील किंवा कंपन्या आहेत याचा शेध आपण लावा.

कोकण विभागातील सिंधुदुर्ग जिल्ह्याचा विचार करता जिल्ह्यात १२१ प्राथमिक शाळांमध्ये शिक्षकच नाही. यात देवगड तालुक्यात अधिक शाळा आहेत. अशी परिस्थिती जिल्ह्यात असताना त्याच जिल्ह्यातील डी.एड. व बी.एड. पदवीधारक नोकरीसाठी जिल्हाधिकारी कार्यालयासमोर उपोषणाला बसण्याची वेळ येते. मात्र त्याच जिल्ह्यातील निवृत्त शिक्षकांना ज्याशाळेत शिक्षक नाहीत अशा शाळेवर हजर रहाण्यासाठी शिक्षण विभाग आदेश देतात. याला काय म्हणावे? आता तर काही टिकाणी एक द्याकी एक टिकाणी लोकशाही पासून खुप दूर आहे. हे सत्य नाकारू शक्त नाही. एकिकडे लोकशाहीचा स्विकार करून शासन प्रशासनामध्ये प्रत्येक भारतीयांना समान संधी व समान दर्जा निर्माण करून सततेही सहभागी होण्याचा अधिकार भारतीय संविधानाच्या माध्यमातून डॉ बाबासाहेब आंबेडकर यांनी देशातील लोकांच्या डोक्यात डॉ बाबासाहेब आंबेडकर व भारतीय संविधान जाऊच दिले नाही. शिकलेल्या लोकांनाही ते समजून च नाही म्हणून जाती धर्माच्या नावाखाली मानसिक गुलाम बनवून संविधान, डॉ बाबासाहेब आंबेडकर, आणि आरक्षण विरोधी विचार लोकांच्या मनात रुजवले व स्वतः शिकलेले, संविधानामुळे बोलायला लागलेले, आरक्षणामुळे च नोकरी वर लागुन उच्च पदावर गेलेले लोक प्रत्यक्ष अप्रत्यक्ष पण संविधान, डॉ बाबासाहेब आंबेडकर व आरक्षणाच्या विरोधात बोलायला लागले तेव्हा यांचा बोद्धिक विकास झालाच नाही हे लक्षात आले. याचाच फायदा याच लोकांविरुद्ध कट कारस्थान करण्यासाठी विषमतावादी लोक घेत आहेत. याची जाणीव आजही लोकांना नाही हि खरी खंत आहे. लोकांच्या समस्या वाढवून सुद्धा लोक बोलत नसतील तर हे गुलामीचे लक्षण आहे. म्हणूनच आरक्षणाचे गजर दाखवून जनतेची दिशाभूल करून संविधानाने दिलेल्या कायमस्वरूपी नोकरी, आरोग्य सुविधा, शिक्षण, पेन्शन सर्व काही बंद करून टाकले तरीही लोकांना चिड आली नाही. विषेष म्हणून ज्यांच्या कडे काहीच नव्हते त्यांना संविधानाने शिक्षण, कायमस्वरूपी नोकरी, आरोग्य सुविधा, लाखों रुपयाचा पगार व पेन्शन दिले. एवढे घेऊनही लोकांना संविधान व डॉ बाबासाहेब आंबेडकर कबाले नाही म्हणून आज विषमतावादी लोकांनी संविधान व डॉ बाबासाहेब आंबेडकर यांनी दिलेले सर्व काही बंद करत आहेत. शासकीय नोकरी बंद करून कंत्राटी पद्धतीने नोकर भरती करणार म्हणजे पुन्हा देशातील लोक भांडवलदारांचे गुलाम होणार. देशातील संवेदनशील व गुप माहिती भांडवलदारांच्या हाती जाणार. फुट भर जागेसाठी भावा भावात भांडणे करणारे, शे पाचशे रुपये कोणाला दिले तर वारंवार माघणारे लोक देशातील संपती ही केवळ मुळभर लोकांच्या हाती जात असताना आणि संपतीचे मुळ मालक भिकारी होत असताना ही शांत आहेत. याचा अर्थ गुलामी खालवर गेली आहे. आज आपण बोलु शकतो, लिहु शकतो. आंदोलन करू शकतो तरीही लोक घरात बसले आहेत. स्वतः चे चांगले जिवन जगणाऱ्यांना येणाऱ्या पिढीची काळजी दिसत नाही. कंत्राटी कामगारांची भरती झाली तर पगार कमी, नोकरीची

नाहतेकाचा जरता. जर तापेद प्रतीक्षा नाही तर करत आहेत. सरकारच आपल्या कर्मचारी अधिकारी यांची निवड करत असते. जर कंपनी कर्मचारी अधिकारी यांची निवड करेल, कंपणी पगार देईल तर मग ही भांडवलशाही झाली. मुळात डोक्यात विषमतावादी लोकांनी टाकलेले संविधान, डॉ बाबासाहेब आंबेडकर आणि आरक्षण या बद्धतचे चुकिचे विचार बाजूला काढून जातीची घाण बाजूला फेकून येथे माणसाला शिक्षण, आरोग्य हक्क अधिकार पाहिजे व जिवन जगण्यासाठी कायमस्वरूपी नोकरी पाहिजे आणि कोणत्याही जातीला नाही तर देशात राहणाऱ्या लोकांना पाहिजे हि भावना मनात रुजून जोपर्यंत समता बंधुतेची उर्जा निर्माण होणार नाही. तोपर्यंत सत्य कल्पार नाही. म्हणजे माणसाच्या समस्स्येवर माणसाने जागृत झाले पाहिजे. आज पर्यंत जात धर्म पाहून राजकीय नेत्यांना निवडून दिले त्या नेत्यांनी स्वतः ची भरभराट करून घेतली, स्वतः ला लाखों रुपयांचे पगार व पेन्शन वाढवून घेतले आणि तेच लोक आज एका सरकारी पगारावर कंत्राटी मध्ये तिन लोक काम करू शकतात तर तो जनतेचा प्रतिनिधी नाही कंपनीचा प्रतिनिधी आहे. जनतेचे प्रतिनिधी जनतेच्या बाजुने बोलतात. परंतु शिक्षण, रोजगार, आरक्षण, यावर कोणीही बोलताना दिसत नाही. पेन्शन बंद, कायमस्वरूपी नोकरी बंद करणारे नेते जनतेचे असुच शकत नाहीत. जनतेचे प्रतिनिधी म्हणून सर्व सामान्य जनतेला भांडवलदाराच्या दावणीला बांधायचे काम सुरु केले आहे. एवढी गंभीर समस्या असुनही जर आज संविधान आणि डॉ बाबासाहेब आंबेडकर समजून घेतले नाही तर येणाऱ्या काळजी गुलामी ठरलेलीच समजा. राजकीय नेत्यांना वठणीवर आणण्यासाठी आणि लोकशाही जिवंत ठेवून जनतेचे खेरे प्रतिनिधी सत्तेत बसवण्यासाठी ईव्हीएम बंद करून पेपर वर निवडून घेण्याचा आग्रह धरा म्हणजे आपले हक्क अधिकार वाचतील व भांडवलदार लोकांची चाकरी करायची वेळ नाही.

कंत्राटी नोकरी, भांडवलदारांची चाकरी

भारताने लोकशाही चा स्विकार करून सत्तरवर्षे पुर्ण केली. लवकरच आम्ही लोकशाही चा अमृतमहोत्सव साजरा करू. लोकशाहीचा स्विकार करून आता पंचेहत्र वर्ष पुर्ण होताना ही मात्र लोकशाही व संविधान हे अजूनही लोकांना कळाले नाही. देशाचे संविधानच लोकांना न कळणे हि खुप मोठी शोकांतिकाच नाही तर देशसोबत केलेला द्रोह असुन आम्ही नैतिक दृष्टीने अडणी आहोत याचे लक्षण आहे. भारतीय संविधानाला जगात एक आगळे वेगळे महत्त्व आहे. कारण भारतीय संविधानाने हज-रो वर्षापासून चालत आलेली विषमता, थोतांड व गुलामीची व्यवस्था उल्थून समता बंधुता न्याय, स्वातंत्र्य शिक्षण व हक्क अधिकार बहाल करून प्रत्यक्ष नागरिकांना सारख्याच प्रमाणात सक्षम केले. परंतु याची जाणीव अनेकांना नाही. देशमध्ये लोकशाही लागु झाली आणि देशाचा कारभार सर्व सामान्य लोकांच्या हाती येण्याचा मार्ग मोकळा झाला. परंतु प्रत्यक्षात आपण जर बघितले तर सर्वसामान्य लोकांना लोकशाहीचा आजही अर्थ पाहिजे तसा कळाला नाही. म्हणून लोकशाहीचा फायदा ज्या लोकांना व्हायला पाहिजे होता तो समुह आजही लोकशाही पासून खुप दूर आहे. हे सत्य नाकारू शकत नाही. एकिकडे लोकशाहीचा स्विकार करून शासन प्रशासनामध्ये प्रत्येक भारतीयांना समान संधी व समान दर्जा निर्माण करून सततेही सहभागी होण्याचा अधिकार भारतीय संविधानाच्या माध्यमातून डॉ बाबासाहेब आंबेडकर यांनी बहाल केला. संविधानाने भारतीयांना हक्क अधिकार बहाल तर केलेच परंतु त्यांचे मजबूत संरक्षण सुद्धा करून दिले म्हणजे काहीही झाले तरीही नागरिकांचे मुलभूत हक्क कमी करता येणार नाहीत. आणि दुसरी गोष्ट म्हणजे कल्याणकारी राज्याची संकल्पना स्विकारून शेवटच्या घटकाचा विकास करणेही सरकारचे काम आहे असे संविधान सांगते. तरीही आजही देशातील नागरिकांच्या समस्या कमी न होता वाढत जात आहेत. तर या मागचे मुळ कारण काय हे समजून घेणेही गरजेचे आहे. काही सत्य गोष्टी पचणी पडत नाहीत म्हणून, मनाला पटत नाहीत तरीही त्यावर बोलणे प्रबोधन करणे आवश्यक आहे. स्वतःला शिक्षीत समजणाऱ्या लोकांना ही सत्य गोष्टी मनाला पटत नाहीत म्हणून काल्पनीक गोर्टीना सत्य माणणाऱ्या लोकांची संख्या जास्त आहे. आणि काल्पनिक गोर्टीमधून कुठेतरी मनात भीती निर्माण करून दिली आहे. म्हणून बरेच लोक काल्पनिक बाबीं सत्य समजतात पण अशा ठिकाणी शिक्षणाचा फायदा काय? शिक्षणाने माणूस जागृत तर्कवादी बनून सत्याचा स्विकार करून चुकिचे व काल्पनिक बाजूला सारून आदर्श जिवन जगतो तो सुशिक्षित असतो. असो सुशिक्षित माणुसही जागृत व तर्कवादी का नाही बनला हेच बघने आवश्यक आहे. भारतात हजारो वर्षापासून जातीच्या नावाखाली विषमता, थोतांड, अंधविधास पारंबंद निर्माण करून त्याआधारे स्वतः चे वर्चस्व निर्माण करून पोट भरण्याचे काम काम काही माणुसकी नसलेल्या लोकांकडून केल्या गेले. माणसाला माणूस म्हणून कंधीच एकत्र येऊ न देता प्रत्येक जातीचा फायदा मात्र स्वतः साठी करून घेणारे धूर्त लोकांनी शिक्षण हक्क अधिकार व सर्वांगीन विकासापासून दुरच ठेवले. संविधानाच्या माध्यमातून हे बोधिसत्व डॉ बाबासाहेब आंबेडकर यांनी मोळून जरी काढले तरीही जातीय विषमता, अस्पृश्येतेची घाण डोक्यात असलेल्या लोकांनी कंधीच भारतीय संविधान व बोधिसत्व डॉ बाबासाहेब आंबेडकर यांना समजून घेतलेच नाही. शिक्षणाचा गंधीची

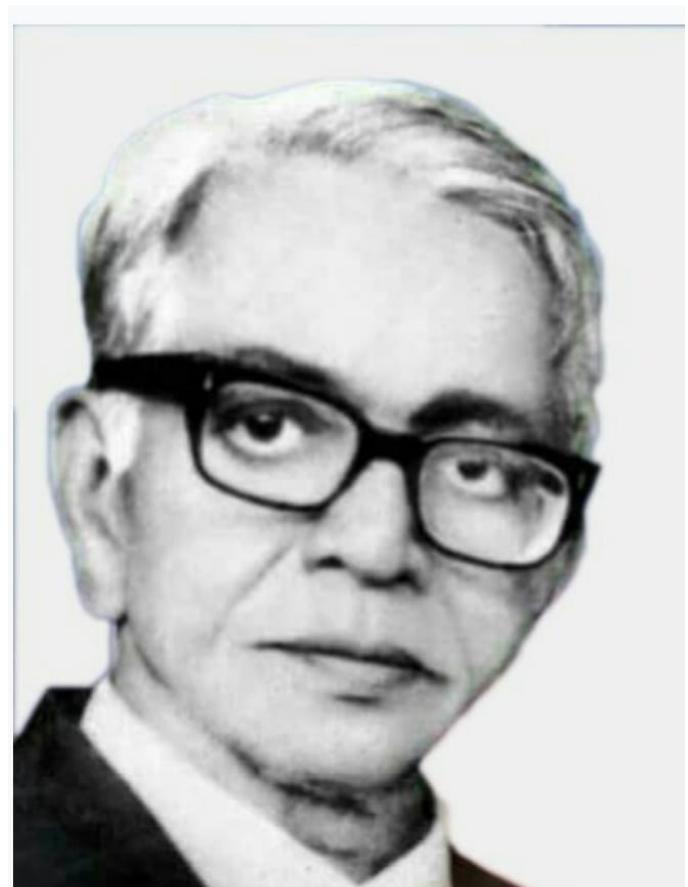
नसणाऱ्या, कोणताही हक्क अधिकार नसताना, संविधानाच्या अगोदर कुटुंबातील कोणीही सतत वा लाभाच्या पदावर नसताना, एवढेच काय तर शेतजमीन भरून असुन, गजगंड श्रीमंत असुन गावातील शेतीचा हिशेब व शेतसारा गोळा करण्याचा ही अधिकार नसणाऱ्या लोकांना भारतीय संविधानाने राजकारणात आमदार खासदार केले, मंत्री केले. प्रशासनात मोठ्या पदावर अधिकारी, सचिन झाले हे केवळ संविधानामुळेच. परंतु एवढ्या मोठा पदावर गेल्यानंतर ही संविधान व बाबासाहेब वाचले नाही कारण डोक्यात कायम जात आहे. आज प्रत्येक जन इतर जातीला कमी समजून स्वतःला श्रेष्ठ समजून स्वतः चीच पाठ थोपटण्याचा प्रयत्न करत आहेत. परंतु सत्य परिस्थीती बघितली तर संविधानाचे मोठ मोठ्या हृद्यावर बसुन, लाखां रुपयांचे पगार घेऊन, स्वतः च्या कुटुंबांची काळजी घेणारे, सोबत पेंशन व इतर सुविधा घेऊन निवृत्तीनंतर ही आपले जिवन अगदी सुखा समाधानाने जगुन नोकरी चा थाट सांगणारे लोक संविधान समजून सांगत नाही तेव्हा त्यांच्या अज्ञानाची किव येते. ज्यांना समता बंधुता, न्याय, हक्क अधिकार इतरांना मिळूच नये असे वाटत होते पण डॉ बाबासाहेब आंबेडकर यांनी संविधानाच्या माध्यमातून बहाल करून दिले. पण विषमतावादी लोक यांनी देशातील लोकांच्या डोक्यात डॉ बाबासाहेब आंबेडकर व भारतीय संविधान जाऊच दिले नाही. शिकलेल्या लोकांनाही ते समजून च नाही म्हणून जाती धर्माच्या नावाखाली मानसिक गुलाम बनवून संविधान, डॉ बाबासाहेब आंबेडकर, आणि आरक्षण विरोधी विचार लोकांच्या मनात रुजवले व स्वतः शिकलेले, संविधानामुळे बोलायला लागलेले, आरक्षणामुळे च नोकरी वर लागुन उच्च पदावर गेलेले लोक प्रत्यक्ष अप्रत्यक्ष पणे संविधान, डॉ बाबासाहेब आंबेडकर व आरक्षणाच्या विरोधात बोलायला लागले तेव्हा यांचा बौद्धिक विकास झालाच नाही हे लक्षत आले. याचाच फायदा याच लोकांविरुद्ध कट कारस्थान करण्यासाठी विषमतावादी लोक घेत आहेत. याची जाणीव आजही लोकांना नाही हि खरी खंत आहे. लोकांच्या समस्या वाढवून सुद्धा लोक बोलत नसतील तर हे गुलामीचे लक्षण आहे. म्हणूनच आरक्षणाचे गाजर दाखवून जनतेची दिशाभूल करून संविधानाने दिलेल्या कायमस्वरूपी नोकरी, आरोग्य सुविधा, शिक्षण, पेंशन सर्व काही बंद करून टाकले तरीही लोकांना चिड आली नाही. विषेश म्हणून ज्यांच्या कडे काहीच नव्हते त्यांना संविधानाने शिक्षण, कायमस्वरूपी नोकरी, आरोग्य सुविधा, लाखां रुपयाचा पगार व पेंशन दिले. एवढे घेऊनही लोकांना संविधान व डॉ बाबासाहेब आंबेडकर कळाले नाही म्हणून आज विषमतावादी लोकांनी संविधान व डॉ बाबासाहेब आंबेडकर यांनी दिलेले सर्व काही बंद करत आहेत. शासकीय नोकरी बंद करून कंत्राटी पद्धतीने नोकर भरती करणार म्हणजे पुन्हा देशातील लोक भांडवलदारांचे गुलाम होणार. देशातील संवेदनशील व गुप्त माहिती भांडवलदारांच्या हाती जाणार. फुट भर जागेसाठी भावा भावात भांडणे करणारे, शे पाचशे रुपये कोणाला दिले तर वारंवार माघणारे लोक देशातील संपती ही केवळ मुठभर लोकांच्या हाती जात असताना आणि संपतीचे मुळ मालक भिकारी होत असताना ही शांत आहेत. याचा अर्थ गुलामी खालवर गेली आहे. आज आपण बोलु शकतो, लिहु शकतो. आंदोलन करू शकतो तरीही लोक घरात बसले आहेत. स्वतः चे चांगले जिवन जगणाऱ्यांना येणाऱ्या पिढीची काळजी दिसत नाही. कंत्राटी कामगारांची भरती झाली तर पगार कमी, नोकरीची

हमी नाही, सुरक्षेतेची हमी नाही, इतर सुख सुविधा नाही. भांडवल दार लोकांच्या विरोधात बोलु शकणार नाही. जो भांडवलदार लोकांची चाकरी करावी लागणार. आणि भारतीय संविधान सांगते तुम्ही या देशाचे मालक आहात. वडिलांचे निवृती वेतन हे मुलांच्या पग-रारपेक्षा कमी आणि नोकरी ची हमी नसेल तरीही वडील आणि मुलगा यांच्या पैकी एकालाही व्यवस्थेची चिड येत नसेल तर ते कंधीच गुलामी मधून बाहेर येऊ शकणार नाही. कायमस्वरूपी नोकरी मध्ये हक्क अधिकारासाठी नोकरदारांना लढता येत होते. कंत्राटी मध्ये लढणे सोडा बोलताही येणार नाही. अशी परिस्थिती आपण स्वतः च्या अंगावर ओढावून घेतली आहे. आणि यासाठी जर आजही आवाज उठवला नाही तर भांडवलदार लोक सर्वसामान्य माणसाला लाचार बनवल्या शिवाय सोडणार नाहीत. भांडवलदार लोकांची चाकरी करायची तर लोकशाही कुठे जिवंत राहणार? लोकशाही मध्ये सार्वजनिक मालमत्ता ही जनतेच्या जरावरीची असते. जनतेचेच प्रतिनिधी सरकार चालवत असतात. सरकारच आपल्या कर्मचारी अधिकारी यांची निवड करत असते. जर कंपनी कर्मचारी अधिकारी यांची निवड करेल, कंपणी पगार देईल तर मग ही भांडवलशाही झाली. मुळात डॉक्यात विषमतावादी लोकांनी टाकलेले संविधान, डॉ बाबासाहेब आंबेडकर आणि आरक्षण या बद्दलचे चुकिचे विचार बाजूला काढून जातीची घाण बाजूला फेकून येथे माणसाला शिक्षण, आरोग्य हक्क अधिकार पाहिजे व जिवन जगण्यासाठी कायमस्वरूपी नोकरी पाहिजे आणि कोणत्याही जातीला नाही तर देशात राहणाऱ्या लोकांना पाहिजे हि भावना मनात रुजून जोपर्यंत समता बंधुतेची उर्जा निर्माण होणार नाही. तोपर्यंत सत्य कल्पणार नाही. म्हणजे माणसाच्या समस्स्येवर माणसाने जागृत झाले पाहिजे. आज पर्यंत जात धर्म पाहून राजकीय नेत्यांना निवडून दिले त्या नेत्यांनी स्वतः ची भरभराट करून घेतली, स्वतः ला लाखां रुपयांचे पगार व पेंशन वाढवून घेतले आणि तेच लोक आज एका सरकारी पगारावर कंत्राटी मध्ये तिन लोक काम करू शकतात तर तो जनतेचा प्रतिनिधी नाही कंपनीचा प्रतिनिधी आहे. जनतेचे प्रतिनिधी जनतेच्या बाजुने बोलतात. परंतु शिक्षण, रोजगार, आरक्षण, यावर कोणीही बोलताना दिसत नाही. पेंशन बंद, कायमस्वरूपी नोकरी बंद करणारे नेते जनतेचे असुच शकत नाहीत. जनतेचे प्रतिनिधी निवडून सर्व सामान्य जनतेला भांडवलदाराच्या दावणीला बांधायचे काम सुरु केले आहे. एवढी गंभीर समस्या असुनही जर आज संविधान आणि डॉ बाबासाहेब आंबेडकर समजून घेतले नाही तर येणाऱ्या काळात गुलामी ठरलेलीच समजा. राजकीय नेत्यांना वठणीवर आणण्यासाठी आणि लोकशाही जिवंत ठेवून जनतेचे खरे प्रतिनिधी सत्तेत बसवण्यासाठी ईव्हीएम बंद करून पेपर वर निवडून घेण्याचा आग्रह धरा म्हणजे आपले हक्क अधिकार वाचतील व भांडवलदार लोकांची चाकरी वेळ नाही.

विनोद पंजाबराव सदावर्ते
समाज एकता अभियान
रा. आरेगांव ता. मेहकर
मोबाला: ९१३०९७९३००

चैत्यभूमीचे इतिहासिकार आणि बौद्धाचार्यांचे जनक मैत्र्यासाहेब आंबेडकर.. !

यशवंत भीमराव आंबेडकर(जन्म १२ डिसेंबर १९१२- मृत १७ सप्टेंबर १९७७) भैयासाहेब आंबेडकर या नावाने महाराष्ट्रासह भारतभर सामाजिक, राजकीय, कार्यकर्ते राजकारणी व बौद्ध चळवळीचे कार्यकर्ते म्हाऱ्यान सारीत्रित थावे बाबासाहेबांच्या सामाजिक समतेचे काम महाराष्ट्रासह भारतभर अखंड सुरु ठेवले १९ एप्रिल १९५३ रोजी त्यांचे लग्न मिराबाई यांच्यासोबत झाले. बाबासाहेबांच अपूर्ण राहिलेलं कार्य पूर्ण करण्यासाठी अॅन पाकिस्तान हा इंग्रजी ग्रंथ भैयासाहेबांनी छापला होता. बाबासाहेब यांच्या सूचनेवरून त्यांनी वा.गो.आपटे लिखित 'बौद्ध पर्व हा ग्रंथ ही आपल्या छापखाना मध्ये छापून प्रसिद्ध केला. पुढे डॉ. बाबासाहेब आंबेडकर यांच्या मुदाराशिरितांपांनंतर भारतीय बौद्ध चैत्यभूमीच्या निर्मितीसाठी भरून निधी द्या असे आव्हान केले. ती जबाबदारी भैयासाहेबांनी आपल्या खांद्यावर घेतली त्यासाठी त्यांनी मध्य प्रदेशातील बाबासाहेबांचे जन्म ठिकाण 'महू' या गावापासून चळवळतील आपल्या अनेक सहकाऱ्यांना सोबत घेऊन भव्य

हृषीक शुक्रावरा जाह.
भैय्यासाहेब आंबेडकर
हे भारतरत्न डॉ.
बाबासाहेब आंबेडकर
आणि त्यांच्या पत्नी
रमाबाई आंबेडकर
यांचे प्रथम एकमेव पुत्र
होय. अस म्हणतात
की विशाल पिंपळाच्या
किंवा वडाच्या
झाडाखाली दुसरे
कोणतेच झाड उगवत
नाही. किंवा वाढत
नाही, म्हणजेच एका
थोर महापुरुषाच्या
कुटुंबात दुसरा महा-
पुरुष जन्माला
येऊ शकत नाही.
मात्र महामानव डॉ.
बाबासाहेब आंबेडकर
यांचे वारस म्हणून
भैय्यासाहेब आंबेडकर
यांनी समाजात स्वतः
चे स्वातंत्र व्यक्तिमत्व
निर्माण केले.
बाबासाहेबांच्या एवढे
त्यांच व्यक्तिमत्व जरी
असामान्य नसले तरी
त्यांच्या शांत संयमी सहनशील आणि वैचारिक
बुद्धिमत्तेच्या जोरावर त्यांनी बाबासाहेबांचं
कार्य पुढे नेण्याचा प्रामाणिक प्रयत्न केला.
भैय्यासाहेब आंबेडकर यांचे प्राथमिक शिक्षण
हे मुंबईमध्येच झाले. डॉ. बाबासाहेब आंबेडकर
यांच्या महापरिनिर्वाणानंतर यशवंतरावांनी
म्हणजेच भैय्यासाहेब आंबेडकरांनी स्वतः
ला इमप्रकारामात्री दोकून टिळे आणि

महासभेतर्फे दादासाहेब गायकवाड यांच्या
अध्यक्षतेखाली एका मताने भैय्यासाहेब
आंबेडकर यांची भारतीय बौद्ध महासभेचे
द्वितीय अध्यक्ष म्हणून निवड करण्यात
आली. सामाजिक एकता टिकून राहावी
म्हणून तरुण भैय्यासाहेबांनी संपूर्ण महाराष्ट्र
सह देशभर दौरा केला व संपूर्ण भारतभर
बौद्ध धर्मातरांच्या मोठ्या सभा घेतल्या
ग्रामीण भागात बुद्ध विहाराची निर्मिती
केली. नव्याने समता सैनिक दलाची
उभारणी केली डॉ. बाबासाहेब आंबेडकर
यांनी निर्माण केलेली संघटना कमकुवत
होऊ नये म्हणून भैय्यासाहेबांनी आपल्या
शारीरिक व्याधीकडे दुर्लक्ष करून जी-
वाची बाजी लावून समाजासाठी अहोरात्र
कार्य केले. सण १९६८ मध्ये भारतीय
बौद्ध महासभेचे भारतातील पहिले राष्ट्रीय
अधिवेशन मुंबई येथे
भरवले या अधिवेशनाला
प्रमुख अतिथी म्हणून
बौद्धांचे धर्मगुरु दलाई
लामा यांना निमंत्रित
केले. बौद्ध विवाह
संस्कार, पूजा विधीसाठी
बौद्धाचार्य या पदा-
ची निर्मिती केली.
बाबासाहेबांची गाव
खेड्यात अनेक बुद्धविहार,
पुतळे उभी राहिली
कारण बाबासाहेबांवर
जनतेची अपार श्रद्धा होती.
परंतु मुंबई येथे चैत्यभूमीच्या नावाने
उभारण्यात येणारे भव्य स्मारक पूर्ण होत
नव्हते. निधी पाहिजे त्या प्रमाणात गोळा होत
नव्हता वै थोळुन भैय्या साहेबांनी लोकांना

जावे राहणा दाना राष्ट्रीय दुर्ग मध्ये
भीम ज्योत पदयात्रा काढली मध्य प्रदेश-
तून नागपूर पुणे मार्ग मुंबईला ही भीम ज्योत
आणली या प्रवासात जो निधी मिळाला त्या
निधीतून बाबासाहेबांचे दादरच्या चैत्यभूमीवर
मोठे स्मारक बांधले म्हणून भैय्यासाहेबांना
आंबेडकरी चळवळीत चैत्यभूमीचे शिल्पकार
म्हणून ओळखल्या जाते. भैय्यासाहेबांनी
केलेल्या अपार कष्टांमुळेच देशभर भारतीय
बौद्ध महासभा समता सैनिक दलाचे कार्य
आज रोजी टिकून आहे. आज बाबासाहेबांच्या
नावाचा संघटनाचा पक्षांचा चुकीच्या पद्धतीने
वापर करून स्वतःचा स्वार्थ साधून घेण्यात
अनेक जण गुंतलेले आहे. जर एक वारसा
म्हणून भैय्यासाहेबांनी बाबासाहेबांच्या ना-
वाचा वापर केला असता तर त्यांना हवं ते
राजकीय पद मिळू शकले असते. अफाट
संपत्ती प्रसिद्धी मिळवता आली असती. मात्र
भैय्यासाहेबांनी तसं न करता
अतिशय साध आयुष्य ते
जगले. बौद्धाचार्यांचे जनक...
भारतीय बौद्ध महासभेचे
द्वितीय अध्यक्ष... विश्वरत्न
डॉ. बाबासाहेब आंबेडकरांच्या
विचारांचे एकनिष्ठ सूर्यपुत्र
यशवंत तथा भय्यासाहेब
आंबेडकर यांच्या १७ सप्टेंबर
स्मृतिदिनानिमित्त त्यांच्या
स्मृती आणि कार्याला विनम्र
कोटी कोटी अभिवादन...

लेखक- सिद्धार्थ अशोक तायडे
मु. पो. वडनेर भोलजी
ता. नांदुरा जि. बुलढाणा.
मो. नं. ९३०९७६७३८८

मराठवाडा मुक्ती संग्रामातील पोदध्यांचे पोगदान

मराठवाडा मुक्ती दिन, दरवर्षी १७ सप्टेंबर रोजी साजरा केला जातो, हा भारताच्या स्वातंत्र्यालयाच्या इतिहासातील एक महत्त्वपूर्ण क्षण आहे. हा दिवस मराठवाड्यातील हैदराबादच्या निजामाच्या जुलमी राजवटीच्या अंताची आठवण म्हणून साजरा केला जातो. मराठवाड्यातील जनतेने आपल्या अटल निर्धाराने आणि पराक्रमाने या मुक्तीमध्ये मोलाची भूमिका बजावली. मराठवाडा मुक्ती दिनाचे ऐतिहासिक, सामाजिक आणि सांस्कृतिक महत्त्व जाणून घेणे गरजेचे आहे.

ऐतिहासिक पार्श्वभूमी:

मराठवाडा मुक्तीचा इतिहास ब्रिटीश वसाहतवादी राजवटीपासून भारताच्या स्वातंत्र्याच्या व्यापक संघर्षांची जोडलेला आहे.

१९४७ पर्यंत बुरुतेक भारताने स्वातंत्र्य मिळवले असताना, सातवा निजाम, मीर उस्मान अली खान यांच्या निरुक्त राजवटीत हैदराबादचे संस्थान अपवाद राहिले. हैदराबाद, त्याच्या लक्षणीय मराठी भाषिक लोकसंख्येसह, मराठवाड्याचा समावेश होता.

मुक्तीसाठी संघर्ष:

जुलमी निजाम राजवटीपासून मुक्तीच्या आवाहनाला १९४० च्या उत्तराधीन वेग आला. स्वामी रामानंद तीर्थ, बिदर अंदोलन आणि मराठवाडा मुक्ती संग्राम यासारख्या नेतृत्वाखाली मराठवाड्यातील लोक त्याच्या हक्क आणि स्वातंत्र्याच्या मागणीसाठी एकत्र आले. जुलमी सरजामशाली व्यवस्था, प्रतिनिधित्वाचा अभाव आणि मानवी हक्कांचे उल्लंघन यामुळे मुक्तीची इच्छा वाढली.

सप्टेंबर १९४८ मध्ये, ऑपरेशन पोलो, भारत सरकारच्या नेतृत्वाखालील लष्करी कारवाई, हैदराबादाला भारतीय संघराज्यात जोडण्यासाठी सुरु करण्यात आली. ही मुक्ती मिळवण्यात मराठवाड्यातील जनतेने भारतीय सैन्याला मदत करण्यात महत्त्वाची भूमिका बजावली. या काळात त्यांची दिलेले बलिदान आणि शीर्ष मराठवाडा मुक्ती दिनी स्मरणात ठेवले जाते.

सामाजिक आणि सांस्कृतिक प्रभाव:

मराठवाडा मुक्तीमुळे केवळ राजकीय स्वातंत्र्य मिळाले नाही तर या भागातील सामाजिक आणि सांस्कृतिक जडण्यांची वरही त्याचा खोल परिणाम झाला. निजामाच्या राजवटीच्या समाप्तीमुळे मराठवाड्याचे भारतीय संघराज्यात एकीकरण झाले, ज्यामुळे आर्थिक विकास, सामाजिक सुधारणा आणि शिक्षण आणि आरोग्यसेवेमध्ये सुधारित प्रवेश मिळू शकला.

मराठवाडा हा प्रदेश कला, संगीत, साहित्य आणि पारंपारिक हस्तकलेचा इतिहास असलेला सांस्कृतिक वारसा संपन्न आहे. मुक्तीमुळे मराठी संस्कृतीच्या पुनरुत्थानाचा आणि प्रदेशातील सांस्कृतिक विविधतेच्या संवर्धनाचा मार्ग मोकळा झाला. सण,

लोकनृत्य आणि कला प्रकारांना पुन्हा महत्त्व प्राप्त झाले, ज्यामुळे भारताच्या सांस्कृतिक मोजेकच्या संपूर्ण समृद्धीसाठी हातभार लागला.

वारसा आणि स्मारक:

मराठवाडा मुक्ती दिन हा लोकांच्या अदम्य भावनेला श्रद्धांजली म्हणून उभा आहे यांनी त्यांचे स्वातंत्र्य सुरक्षित करण्यासाठी दडपशाही आणि अत्याचाराविरुद्ध लढा दिला. त्यांच्या बलिदानाचे स्मरण करण्याचा, त्यांच्या शौर्याचा सन्मान करण्याचा आणि लोकशारी मूल्ये, न्याय आणि समानता यांचे महत्त्व प्रतिविवित करण्याचा हा दिवस आहे.

ध्वनजोहण समारंभ, सांस्कृतिक कार्यक्रम आणि शैक्षणिक चर्चासत्रांसह स्परणार्थ कार्यक्रमांचे आयोजन दरवर्षी संघर्षाच्या स्मृती जगूत ठेवण्यासाठी आणि तरुण पिढीता मराठवाडा मुक्तिसंग्रामाच्या ऐतिहासिक महत्त्वाबद्दल शिक्षित करण्यासाठी आयोजित केले जाते.

मराठवाडा मुक्ती दिन म्हणजे स्मरण आणि कृतज्ञता व्यक्त करण्याचा दिवस. हे स्वातंत्र्यासाठी लढलेल्या असंख्य व्यक्तींनी केलेल्या बलिदानाचे स्मरण म्हणून काम करते. या मुक्तीचा वारसा पिढ्यांना प्रेरणा देत आहे, एकता, दृढनिश्चय आणि न्याय मिळवण्याच्या महत्त्वावर जोर देत आहे.

या दिवशी ध्वनजोहण समारंभ, सांस्कृतिक कार्यक्रम आणि शैक्षणिक चर्चासत्रांसह विविध कार्यक्रम आणि कार्यक्रम आयोजित केले जातात. हे उपक्रम संघर्षाच्या स्मृती जिवंत ठेवण्यास आणि भारताच्या इतिहासातील मराठवाडा मुक्तिसंग्रामाचे महत्त्व तरुणांना शिक्षित करण्यास मदत करतात.

निजामाचे राज्य:

हैदराबादाचा निजाम, मीर उस्मान अली खान, भारताच्या वसाहती काळात सर्वात शक्तिशाली राजेशाही शासकांपैकी एक होता. मराठवाड्याचा समावेश असलेले त्यांचे वर्षस्व निरुक्त शासन आणि संजामशाही प्रथा यांचे वैशिष्ट्य होते. त्यांच्या राजवटीत मराठवाड्यातील लोकांचे आर्थिक शोषण, प्रतिनिधीत्वाचा अभाव आणि गळचेपीचे वातावरण होते.

मुक्तीसाठा:

१९४० च्या उत्तराधीन संपूर्ण भारतभर स्वातंत्र्याची तीव्र इच्छा दिसून आली. देशाचा बराचसा भाग ब्रिटीश वसाहतवादी राजवटीपासून स्वातंत्र्य मिळवत असताना, निजामाचे संस्थान अपवाद राहिले. मोठ्या भारतीय स्वातंत्र्य चळवळीने प्रेरित होऊन मराठवाड्यातील जनतेने या जुलमी जोखातून मुक्त होण्याचा संकल्प केला.

स्वामी रामानंद तीर्थ, बिदर चळवळ आणि मराठवाडा मुक्ती

संग्राम या नेत्यांनी मुक्तीसाठी नेतृत्व केले. लवधिकता, धैर्य आणि त्यांचे हक्क सुरक्षित करण्यासाठी खोलवर रुजलेल्या दृढनिश्चयाने संघर्षाचे वैशिष्ट्य होते. मराठवाड्याचे साटेंबर १९४८ मधील ऑपरेशन पोलो दृढप्राप्त भारत सरकारला पाठिंबा देण्यासाठी महत्त्वपूर्ण भूमिका बजावली, ज्याचे उद्दिष्ट हैदराबादाला भारतीय संघराज्यात संघात समाकलित करण्याचे होते.

सामाजिक आणि सांस्कृतिक परिवर्तन:

मराठवाडा मुक्तीमुळे केवळ राजकीय स्वातंत्र्य मिळाले नाही तर महत्त्वपूर्ण सामाजिक आणि सांस्कृतिक बदलली झाले. भारतीय संघराज्यात एकत्र येण्यामुळे आर्थिक विकास, सामाजिक सुधारणा आणि शिक्षण आणि आरोग्यसेवेमध्ये सुधारित प्रवेश मिळू शकल.

मराठवाडा मुक्तीमुळे केवळ राजकीय स्वातंत्र्य मिळाले नाही तर महत्त्वपूर्ण सामाजिक आणि सांस्कृतिक बदलली झाले. भारतीय संघराज्यात एकत्र येण्यामुळे आर्थिक विकास, सामाजिक सुधारणा आणि शिक्षण आणि आरोग्यसेवेमध्ये सुधारित प्रवेश मिळू शकल.

मराठवाडा मुक्तीमुळे केवळ राजकीय स्वातंत्र्य मिळाले नाही तर महत्त्वपूर्ण सामाजिक आणि सांस्कृतिक बदलली झाले. भारतीय संघराज्यात एकत्र येण्यामुळे आर्थिक विकास, सामाजिक सुधारणा आणि शिक्षण आणि आरोग्यसेवेमध्ये सुधारित प्रवेश मिळू शकल.

मराठवाडा मुक्तीमुळे केवळ राजकीय स्वातंत्र्य मिळाले नाही तर महत्त्वपूर्ण सामाजिक आणि सांस्कृतिक बदलली झाले. भारतीय संघराज्यात एकत्र येण्यामुळे आर्थिक विकास, सामाजिक सुधारणा आणि शिक्षण आणि आरोग्यसेवेमध्ये सुधारित प्रवेश मिळू शकल.

मराठवाडा मुक्तीमुळे केवळ राजकीय स्वातंत्र्य मिळाले नाही तर महत्त्वपूर्ण सामाजिक आणि सांस्कृतिक बदलली झाले. भारतीय संघराज्यात एकत्र येण्यामुळे आर्थिक विकास, सामाजिक सुधारणा आणि शिक्षण आणि आरोग्यसेवेमध्ये सुधारित प्रवेश मिळू शकल.

मराठवाडा मुक्तीमुळे केवळ राजकीय स्वातंत्र्य मिळाले नाही तर महत्त्वपूर्ण सामाजिक आणि सांस्कृतिक बदलली झाले. भारतीय संघराज्यात एकत्र येण्यामुळे आर्थिक विकास, सामाजिक सुधारणा आणि शिक्षण आणि आरोग्यसेवेमध्ये सुधारित प्रवेश मिळू शकल.

मराठवाडा मुक्तीमुळे केवळ राजकीय स्वातंत्र्य मिळाले नाही तर महत्त्वपूर्ण सामाजिक आणि सांस्कृतिक बदलली झाले. भारतीय संघराज्यात एकत्र येण्यामुळे आर्थिक विकास, सामाजिक सुधारणा आणि शिक्षण आणि आरोग्यसेवेमध्ये सुधारित प्रवेश मिळू शकल.

मराठवाडा मुक्तीमुळे केवळ राजकीय स्वातंत्र्य मिळाले नाही तर महत्त्वपूर्ण सामाजिक आणि सांस्कृतिक बदलली झाले. भारतीय संघराज्यात एकत्र येण्यामुळे आर्थिक विकास, सामाजिक सुधारणा आणि शिक्षण आणि आरोग्यसेवेमध्ये सुधारित प्रवेश मिळू शकल.

मराठवाडा मुक्तीमुळे केवळ राजकीय स्वातंत्र्य मिळाले नाही तर महत्त्वपूर्ण सामाजिक आणि सांस्कृतिक बदलली झाले. भारतीय संघराज्यात एकत्र येण्यामुळे आर्थिक विकास, सामाजिक सुधारणा आणि शिक्षण आणि आरोग्यसेवेमध्ये सुधारित प्रवेश मिळू शकल.

मराठवाडा मुक्तीमुळे केवळ राजकीय स्वातंत्र्य मिळाले नाही तर महत्त्वपूर्ण सामाजिक आणि सांस्कृतिक बदलली झाले. भारतीय संघराज्यात एकत्र येण्यामुळे आर्थिक विकास, सामाजिक सुधारणा आणि शिक्षण आणि आरोग्यसेवेमध्ये सुधारित प्रवेश मिळू शकल.

मराठवाडा मुक्तीमुळे केवळ राजकीय स्वातंत्र्य मिळाले नाही तर महत्त्वपूर्ण सामाजिक आणि सांस्कृतिक बदलली झाले. भारतीय संघराज्यात एकत्र येण्यामुळे आर्थिक विकास, सामाजिक सुधारणा आणि शिक्षण आणि आरोग्यसेवेमध्ये सुध

महात्मा बसवेश्वर महाविद्यालयात सृष्टी ग्रीन क्लबचे उद्घाटन संपूर्ण.

लातूर :— श्री महात्मा बसवेश्वर शिक्षण संस्था, लातूर द्वारा संचालित महात्मा बसवेश्वर महाविद्यालय, लातूर (आय.क्यू.सी./भूगोल विभाग), स्वामी रामानंद तीर्थ मराठवाडा विद्या-पीठ, नांदेड, यूनिसेफ, मुंबई आणि महाराष्ट्र शासन, उच्च व तंत्र शिक्षण विभाग, नांदेड यांच्या संयुक्त विद्यमाने महात्मा बसवेश्वर महाविद्यालय सृष्टी ग्रीन क्लबचे उद्घाटन व जनजागृती विस्तार व्याख्यान नुकताच संपूर्ण झाले.

या कार्यक्रमच्या अध्यक्षस्थानी महाविद्यालयाचे प्रभारी प्राचार्य डॉ. संजय गवई हे होते तर विचार मंचावर प्रमुख वर्के म्हणून कलापंडी संस्थाचे संस्थापक अध्यक्ष बी. पी. सूर्यवंशी, लातूर कृषी विभागातील अभिजीत पांचाळ, भूगोलसत्र विभागाचे प्रमुख कॅप्टन डॉ. बालासाहेब गोडबोले, डॉ. रत्नाकर बेडो, डॉ. मुणिवंत बिरादार आणि ग्रीन क्लब अध्यक्ष वसंत साळुऱ्यांचे यांची उपस्थिती होती. कार्यक्रमाच्या प्रारंभी पृथगीगोलला पृष्ठप्रहार घा-लून अभिवादन करण्यात आले. यावेळी बी. पी. सूर्यवंशी म्हणाले की, आज आपल्याला पर्यावरणाचे रक्षण करणे अत्यावश्यक आहे. सामाजिक उत्तराधित्वाच्या माध्यमातून आपण प्रत्येकाने सूरी संवर्धन करणे अत्यंत गरजेचे असल्याचे सांगून यामध्ये महाविद्यालयीन विद्यार्थ्यांचा सहभाग हा महत्वाचा आहे. आपल्या

भारतीय संविधान व लोकशाही दृक्षणासाठी दलित पैंथर पुन्हा मैदानात- नव्या दलित पैंथरचे संस्थापक अध्यक्ष अंबादास शिंदे

लातूर – संविधान के सन्मान मे, दलित पैंथर मैदान मे यासाठी दलित पैंथर महाराष्ट्र राज्याची स्थापना सोलापूर येथे ३ अगस्ट २०२३ रोजी पुर्णजीवित करण्यात आली आहे. दलित पैंथरचे पुर्णजीवित अंबादास शिंदे संस्थापक अध्यक्ष यांनी महाराष्ट्रातील सर्व मान्यवर जुने नवे दलित पैंथर कार्यकर्त्तव इतर कार्यकर्त्तव यांचे उपस्थितीमध्ये पुर्णजीवित करून छत्रपती शिवाजी महाराजांचे १३ वे दंशंग शिवाजी फतेसिंह राजे भोसले यांची सर्वनुसारे दलित पैंथर महाराष्ट्र राज्याचे अध्यक्ष म्हणून निवड करण्यात आलेली आहे. गेल्या १ महिन्यापासून महाराष्ट्रातील १२ निल्हायामध्ये दलित पैंथरचा झंडावात सुरु आहे. मुंबईसह महाराष्ट्रामध्ये लोकांमध्ये नववैत्तन्य पसरलेले आहे. अशी माहिती आज १५ सप्टेंबर रोजी लातूर येथील पत्रकार भवन येथे आयोजित पत्रकार परिषदेत या नव्या दलित पैंथरचे संस्थापक अध्यक्ष अंबादास शिंदे यांनी दिली आहे. यावेळी दलित पैंथरचे राज्य उपाध्यक्ष डॉ. एस. नविंगे, लातूर जिल्हाव्याख्या सुनील मांडळे आर्द्धची प्रमुख उपस्थिती होती. जातीयावादी आर एस ने जाणिपुरवक निर्माण करून जातजमातीमध्ये वेगवेगळ्या काणांवा वाद निर्माण करून जातीय दोने घडविण्याचा प्रयत्न चालू आहे. केंद्रसरकार व महाराष्ट्र राज्य सरकार हे मुददाम करत नाहीत. त्यामुळे महाराष्ट्रात उपोषणे आंदोलने चालू आहेत. त्यामुळे जाती जमातीत अविधास व दंगल सूर्यो परिस्थिती निर्माण झालेली आहे. एकूणच देशामध्ये लोकांचे जीवन व वित्त सुरक्षित नाही. यासाठी दलित पैंथर लढणार आहे. अशी माहिती पत्रकार परिषदेत देण्यात आली. देशामध्ये जातीय जनन गणना करून जातीय आकडेवारी नुसार अरक्षण देण्यात यावे. अशी दलित पैंथरची माणणी व भुमिका आहे. देशामध्ये ३% ब्राह्मणांची लोकसंख्या आहे. पण त्यांनी सर्वज जवळ जवळ ७०% आरक्षण घेतलेले आहे. हे हजारो वर्षांपासुन चालू आहे. या विरुद्ध दलित पैंथर लढणार आहे. व सर्व घटकांना न्याय मिळवून देणार आहे. असेही अंबादास शिंदे यांनी यावेळी सांगितले.

५०% ची मर्यादा वाढदुन देता येते. पण केंद्र सरकार व राज्य सरकार हे मुददाम करत नाहीत. त्यामुळे महाराष्ट्रात उपोषणे आंदोलने चालू आहेत. त्यामुळे जाती जमातीत अविधास व दंगल सूर्यो परिस्थिती निर्माण झालेली आहे. एकूणच देशामध्ये लोकांचे जीवन व वित्त सुरक्षित नाही. यासाठी दलित पैंथर लढणार आहे. अशी माहिती पत्रकार परिषदेत देण्यात आली. देशामध्ये जातीय जनन गणना करून जातीय आकडेवारी नुसार अरक्षण देण्यात यावे. अशी दलित पैंथरची माणणी व भुमिका आहे. देशामध्ये ३% ब्राह्मणांची लोकसंख्या आहे. पण त्यांनी सर्वज जवळ जवळ ७०% आरक्षण घेतलेले आहे. हे हजारो वर्षांपासुन चालू आहे. या विरुद्ध दलित पैंथर लढणार आहे. व सर्व घटकांना न्याय मिळवून देणार आहे. असेही अंबादास शिंदे यांनी यावेळी सांगितले.

प्रमुख उपस्थिती होती.

सर्व प्रथम मान्यवराच्या यांच्या जांयीमिति अभीवादन तथा अभीयंता दिनाच्या निमित्ताने स्थानीक अभीयंत्यांचा स्तकात कार्यक्रमात ते बोलत वाहे. कार्यक्रमाच्या अध्यक्षपत्री इंजी.अजय कर्स्टरू आहेत तर सकारात मूळ म्हणून इंजी.कमलाकार नफोंगवर, इंजी.गणेश पूर्ण, इंजी.स्वरूप रिकरेके, इंजी.शक्तीरु, इंजी.वसीम सव्यद, इंजी.साईम शेख, इंजी.शुभम दहिकले, इंजी.सोहेल पठाण, इंजी.नंदीम शेख, इंजी.माधव शेरे, इंजी.रवी येचवाड आर्द्दीची

ज्ञानाचा वापर हा समाज विकासासाठी केला पाहिजे असेही ते म्हणाले.

यावेळी अभिजीत पांचाळ म्हणाले की, निसर्गाचे संवर्धन करण्यासाठी निसर्गाची भाषा आपण अवगत केली पाहिजे. जल संवर्धनासाठी माथा ते पायथा या तात्रिक बाबीवर विद्यार्थ्यांचे

लक्ष वेधून कृषी विभागाच्या विविध मृदा व जलसंधारण कायांविषयी माहिती व त्याचे महत्व विशद केले.

या कार्यक्रमाचे प्रास्ताविक करताना प्रमुख कॅप्टन डॉ. बालासाहेब गोडबोले अवगत गरजेचे असल्याचे सांगून यामध्ये महाविद्यालयीन विद्यार्थ्यांचा सहभाग हा महत्वाचा आहे. आपल्या

समाजाच्या मठाची जमीन समाजाच्या समरानभूमीरासाठी घावी- घंबुक स्वामी

लातूर: लातूर शहरात सकल विरशेव लिंगायत समाजाच्या

समशानभूमीचा प्रश्न गहन

आहे मूळ बेलपत्री येथील

समशानभूमी मध्ये जागे

अभावी या समशानभूमीत मूळ

प्रस्थापिता शिवाय इतरांना

परवानगी नाही.

सिद्धेश्वर मंदिर जवळील

समशानभूमी पहिला टप्पा

जागा पूर्ण दफनविधी झाल्याने

जागे अभावी त्याचर दुसऱ्या

काळ्या मातीचा थर देऊन परत दुसऱ्या टप्प्यावर

अंत्यविधी करणे सुरु आहे. कॅन्हेरी येथील मनप-

ने खेरेदी केलेल्या स्मशानभूमीचा वाद न्यायालयात

चालू असल्याने ती वापरात नाही. आजपर्यंत

कोणत्याचा लोकप्रतिनिधीनी सकल विरशेव लिंगायत

समाजाच्या स्मशानभूमीचा प्रश्न

कायमस्वरूपी सोडवला नाही.

तो प्रश्न सतत तेवेत ठेवला

आहे. एकदीरी लातूर शहराची

वाढाती लोकसंख्या लक्षात

घेता सकल विरशेव लिंगायत

समाजाच्या अंत्यविधीसाठी

अवहेलना होत आहे ही अव-

हेलना व गैरसोय कायमस्वरूपी

थांबविष्यासाठी पंचाक्षरी

शिवाचार्य ट्रस्ट आलूर, जिल्हा

उस्मानाबाद या मठाची महात्मा

बसवेश्वर चौक लातूर जवळील कातपूर रोड लगतीची समाजाच्या अंत्यविधी १८ एकर ३३ मुळे जिमीनीपैकी ५ एकर जमीन सकल विरशेव लिंगायत समाजाच्या स्मशानभूमीसाठी देण्यात यावी अशी मागणी लातूर येथील सामाजिक शिवा लिंगायत युवा संघटनेने

पंचाक्षरी शिवाचार्य ट्रस्टचे अध्यक्ष, सचिव, लातूरचे जिल्हाधिकारी, तसेच लातूर शहर मनपा आयुक्त यांचे कडे केली आहे.

निवेदनावर शिवा लिंगायत युवा संघटनेचे संस्थापक अध्यक्ष द्यानंद पाटील वीरशेव लिंगायत स्मशानभूमी बाबतच्या सतत चळवळीतील संघर्षमय सामाजिक कार्यकर्ते घंबुक करण्याची प्रवाहला इतरांना आयोजित आवृत्ती यांनी मागणी लातूर येथील शिवाचार्य ट्रस्ट आलूर शहराची महात्मा दृष्टिकोनातून तसेच युवराज बुलबुले आदीच्या सह्याद्री आहेत.

या स्मशानभूमीच्या सामाजिक चळवळीस आनेकांनी सहमती दर्शवली आहे. या विषयावर पु